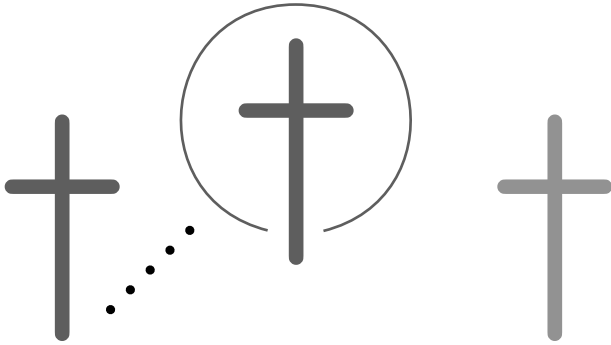

Alistair Begg

Mutumin

da ke a kan

Gicciyen Tsakiya

SHIN ZA KA JE SAMA NE?

Mutumin da ke a kan Gicciyen Tsakiya
Copyright © 2025 par AXIS MINISTRIES
www.axis-ministries.com

Original edition in English as
The Man on the Middle Cross © Alistair Begg, 2025
Published by 10Publishing, a division of 10ofthose.com

This Hausa translation is published with the support of Truth For
Life, the Bible-teaching ministry of Alistair Begg.
www.truthforlife.org

TRUTHFORLIFE®
THE BIBLE-TEACHING MINISTRY OF ALISTAIR BEGG

Translation by Ayuba Ahmed

A cikin wannan littafi, ina so in bada labarai uku masu karfi. Kowannensu ya kunshi wata tattaunawa da ta sauya tafarkin rayuwa.

Wadannan saduwar duk na a cikin Littafi Mai Tsarki. Watakila ka yi tunanin Littafi Mai Tsarki tsohon littafi ne wanda ba shi da alaka da yau. Amma ina fatan in nuna maka cewa a gaskiya labarin babban aikin ceto ne. Yana bayyana yadda Allah ya shiga cikin al'amarin yau da kullum na rayuwar-mu, yayin da yayi hakan, ya kawo bege, farfadowa, da hanyar dawowa gare shi.

Alistair Begg
Chagrin Falls, Ohio

1

Abin ya fara ne da dan nishadi kaɗan. Wato gwajin DNA. Idan za ta faɗi gaskiya, tana fa-tan hakan zai taimaka mata ta fahimci kanta sosai, ya sa ta ji tana da alaƙa da wani abu babba, ya cike gurbin da ba ta iya bayyana ba. Tunda can ta kan kasance mai sha'awar sanin asalinta, tana tambayar kanta ko waɗancan jita-jitar iyali game da wani nesa daga Italiya gaskiya ne. Wataƙila sanin inda ta fito zai taimaka wajen cike wannan dācin zuciya cewa akwai wani abu da ya face. Ba ta aika gwajin nan da nan ba. Ta ci gaba da jinkirta, tana cewa ba ta da tabbas a kai. Amma wata rana ta yanke shawarar cewa babu abin da za ta rasa. Har ma ta ji daɗi so-sai wajen ganin sakamakon.

Amma da sakamakon ya iso, farin cikin ya sauya zuwa wani abu dabam. Da farko rikicewa. Sai rashin yarda. Sannan yayi zurfi zuwa wani abu mafi girma. Wani abu yana

motsawa cikin rashin daidaito wani abu wanda ba ta iya bayyana shi sosai ba.

Baban ta ba shi ne baban ta ba.

Gaskiyar ta zauna kamar dutse a cikin kirjin ta. Ta sake duba sakamakon sau biyu, ta bincika a intanet don samun bayani, ta kuma duba takardu sosai. Amma babu kuskure. Shaidar tana nan a fili, baki da fari.

Ta tuna da yarintarta, tana maimaita hirar-raki, hutu na iyali, abincin Kirsimeti. Shin ta rasa wani abu? Shin kowa ya sani? Tambayoyin suna juyawa a cikin zuciyarta, amma bata faɗa wa kowa ba. Tabbas ba uwarta ba. Ba 'yar uwarta ko diyarta ko ma abokiyar ta mafi kusa ba.

Me duk wannan ke nufi? Ta dauki wannan sirrin shi kaɗai, kamar raunuka da ba a gani ba. Wasu kwanaki, ba ya mata wani rauni sosai. Wasu kwanaki kuma, yana mata ciwo sosai har ta kasa numfashi. Ta ji tana kaɗai sosai, ba ta da haɗin kai har ma ta ji nesa da cikakken jin daɗin da ta dade tana fata.

Ba ita ce ta farko da ta nemi wani abu mafi yawa ba. Karni da dama da suka wuce,

kusan shekaru 30 da suka gabata, wata mata ta ji irin waɗannan sha'awoyi iri ɗaya.

Yawancin mutane suna gida, suna neman mafaka daga zafin gabashin Tsakiyar Gabas mai kona. Amma a wajen kauyen, wani Bawan Yahudawa ya tsaya don hutawa kusa da tsohuwar rijiyar dutse. Rigunsa ta kazantu, kuma kafafunsa suna ciwo saboda dogon tafiya.

Wata mata ta fito daga kauyen, ɗauke da babban tukunya mai ruwa.

Wani mutum. Wata mata.

“Zan iya samun ruwa, don Allah?” in ji mutumin.

A gare mu, wannan ba wani babban abu bane. Amma a lokacin, a wannan yanki na duniya, wannan abu ne mai girma. Ba abin mamaki bane ga wasu maza a wancan lokacin su yi addu'a kamar haka: “Ya Allah, na gode da ba ka halicce ni mace ba.”

Kuma wannan shi ne kuskure na farko: Wani mutum yana magana da wata mata.

Kuma ga kuskure na biyu: Ita wata matar Samariya ce.

Lokacin da nake karami, sau da yawa na ji labarin rikice-rikicen Arewacin Ireland, inda Protesta da Katolika ke harbi da fashe juna. Haka ma Yahudawa da Samariya ke kin juna sosai. Akwai zargin zurfi da kiyayya mai girma. Amma duk da haka Yesu, wani Bawan Yahudawa, ya yi magana da wannan matar Samariya.

“Zan iya samun ruwa, don Allah?”

Bari mu lura da wani abu game da wannan matar. Yana tsakiyar rana, kuma zai kasance mai zafi sosai. Yawancin mata suna tattara ruwa da safe ko da dare, lokacin da ya yi sanyi. Amma wannan matar tana rijiyar ne a lokacin da babu kowa a kusa. Kamar sayayya a shagon dare kafin rufewa ko daukar magani a asibiti bayan lokacin barci. Za mu iya dauka cewa bata son yin magana da kowa. Bata son a yi mata hukunci.

Ba ta da masaniya cewa mutumin da zata haɗu da shi shine mutum ɗaya da ke da ikon yin mata hukunci amma shi kuma shine mafi kau-nar da za ta taɓa sani. Wannan Bawan Yahudawa, Yesu daga Nasara, ya san damuwarta da

sha'awoyinta da aka boye. Ya ga bayanin da ya wuce da kuskuren ta. Kuma maimakon hukunci, zai ba ta irin kauna da alheri da ba ta taba sani ba.

Ya fara tattaunawar da. “Zan iya samun ruwa, don Allah?”

Ka taba tunanin yadda zai kasance idan Yesu ya zauna a gefenka ya yi maka magana? Me zai fada? Ka yi tunanin zai fara ambaton manyan sashe na Littafi Mai Tsarki? “Kada ka yi wannan. Kada ka yi wancan. Kada ka... da sauran su.”

A'a, kawai ya nemi kofin ruwa. Kuma wannan bukata mai sauƙi ta yi tasiri nan take a gare ta. Nan da nan ta amsa, “Wannan abin mamaki ne. Kai Yahudawa ne, ni kuma Samariya ce.”

Yesu ya san hakan, tabbas.

“Idan abin ya ba ki mamaki,” in ji shi, “ki jira har sai kin ji abin da zan gaya miki na gaba.”

Ta yi tsammanin za ta iya yi masa wani abu. Bayan duk, yana so ya sha ruwa, kuma

tana da tukunya. Amma a gaskiya, ita ce ke bukatar wani abu daga gare shi.

Tattaunawar ta dauki wani yanayi da ba a zata ba: “Idan kin san wanda ke magana da ke,” in ji shi, “za ki nemi daga gare shi, zai kuma ba ki ruwan rai.”

Ta yi mamaki. Ba shi da tukunya, kuma rijiyar tana da zurfi. Me yake nufi? Menene wannan ruwan rai da yake magana a kai?

“Ki saurara,” in ji Yesu. “Duk wanda ya sha wannan ruwa zai sake jin kishirwa. Amma duk wanda ya sha ruwan da na ba shi, ba zai sake jin kishirwa ba.” Wannan ruwan rai ba zai fito daga rijiyar ruwa ba.

Yesu yana magana ne game da wani abu mai zurfi sosai. Yana sanin sha’awarta na gaskiya da cikakken jin dadi mai dorewa.

Ba ta fahimci abin gaba daya ba: “To, wannan yana da kyau! Ka ba ni dan wannan ruwan rai. Sa’an nan ba zan sake jin kishirwa ba, kuma ba zan ci gaba da dawowa nan don daukar ruwa daga rijiyar ba.” Har yanzu tana tunanin ruwa na zahiri.

Yesu ya san cewa tana bukatar ta fuskanci bukatar ta gaskiya. A hankali, ya nuna mata bukatar ta samu gafara na kansa da kuma ceto. Gaskiyar saduwa da Allah da canji na gaske koyaushe a nan yake farawa.

Kuma da tausayi da kauna, Yesu ya taɓa wurin rayuwarta da yake bukatar canzawa, ya kuma taɓa lamirin ta: “Me ya sa ba za ki tafi ki kira mijinki ba?”

“Bani da miji,” ta furta a hankali.

Ga babban abin kunya na gaba. Wataƙila mafi girma daga duka. Mun gano cewa wannan mace ta taɓa yin aure da maza biyar daban-daban. Yanzu tana zaune tare da wani namiji amma ba auren sun yi ba. Ka tuna da zamanin nan. A wancan lokacin ba a yin hakan. Ba mu san ko makoma, zalunci ko zabinta na kanta suka tsara rayuwarta ba amma duk dalilin da ya sa, ya bar ta cikin kadaici, tana guje wa kallon mutane. Wataƙila ba da bazata ba ne ta je rijiyar a tsakiyar rana, lokacin da take tsammanin babu wanda zai zo.

To, wannan shi ne abin kunya na uku. Yaya wannan malamin addini zai yi wa irin wannan mace?

Yesu bai nuna mata yadda ta kasa kaunar Allah ba, ko yadda ta karya dokoki, ko yadda ta rikita rayuwarta ba. Maimakon haka, ya mika hannu gare ta. Sakonsa kuwa shi ne:

“Na san ki. Na san kaunarki da sha’awarki a zuciya. Cike nake da kauna da jinkai. Ki zo wurina kawai. Ba lallai ki kawo jerin zunubanki ba. Ba sai kin sake tuna duk abubuwan nan ba. Na riga na sani.”

Matar ta dubi Yesu cikin mamaki. “Wayyo! Ina ganin kai annabi ne,” ta ce. Sai kuma ta shiga tattaunawa game da inda ya kamata ta yi sujada. Shin ta tafi wajen bauta na Samariyawa ko a Haikalin Yahudawa a Urushalima? A gare mu yanzu abin ya yi kama da abin da bai da muhimmanci sosai, amma Yesu ya ba ta amsa mai muhimmanci.

Ya gaya mata cewa yin sujada ba wai zuwa wani wuri na musamman ba ne, wato wannan coci ko wancan haikalin. Ba ya da alaƙa da wuri. Amma yana da alaƙa da mutum ne.

Matar ta ce ta san cewa Almasihu da aka yi alkawari zai zo wata rana. “Ina tabbata zai iya bayyana mana komai,” ta ce.

Wani abin ban dariya! Ga shi yana tsaye a gabanta.

“Ni ne shi,” Yesu ya bayyana. “Ba sai kin nemi wani wuri ko wani ba,” ya ce. “Gaskiyar magana ita ce, Allah ne ya zo neman ki.”

A cikin al’adar mu ana ganin kamar Allah yana wasa da boye-boyey, bai so a same shi. Amma labarin da muka samu a cikin Littafi Mai Tsarki ya saba da haka. Mu ne muka shiga boye-boyey.

Bayanin rayuwar wannan mata bai yi girma fiye da ikon Yesu ba. Ya fito daga hanyarsa ya same ta, ya kuma ce mata, “Na san ki. Ina kaunarki.”

Ta dade tana nema, tana marmarin wani abu fiye da abin da ta saba. Ta riga ta yi kofari ta sami amsa a wurare da ba daidai ba amma yanzu, ga amsar tana tsaye a gabanta, amsar da ba ta zata ba. A yanzu ta gane menene kauna ta gaskiya, da kuma inda ainihin ciki rai yake.

Shin ba ya daidai da zamaninmu yanzu ba?

Me ya ce game da kai? Kana jin kishirwa? Watakila ka riga ka gwada kusan komai domin ka rage wannan kishirwa. Kana cewa, “Na gwada wannan. Na gwada wancan. Na gwada na gaba. Na sami ɗan jin daɗi nan. Na cike rayuwata da wani abu can.” Watakila ka gwada komai, kana neman wani abu da zai sa ka ji ka cika.

Ka duba labarin wannan mata. Ka koya darasi daga rayuwarta. Ta yi ta nema tana neman amsoshi. Amma da zarar ta haɗu da Yesu, komai ya canza. Ta gane ta samu wani abu ko wani dabam. Ta gudu ta koma garinta, ba ta boye kanta, ba ta ji kunya. “Ku zo ku gani!” ta faɗa wa makwabtanta. “Ku zo ku haɗu da mutumin da ya san komai game da ni amma duk da haka yana kaunata.”

Ba a gaya mana sauran labarin wannan mata ba, amma bari in yi tunanin abin da zai iya faruwa. Idan muka dawo garin bayan shekaru kaɗan, watakila za mu same ta tana ɗebo ruwa daga rijiyar kamar yadda aka saba, amma wannan karon tare da sauran mata, ba

ita kadai ba. Daya daga cikinsu zai iya zuwa ya ce, “Kin yi kama da wadda take da kwanciyar hankali a kwanakin nan. Kin canza. Ba ki sake boye kanki ba. Me ya faru?” Kuma ina tunanin murmushi mai sanyi zai bazu a fuskarta, fuskarta ta wannan mace Bamaraniya.

“Na kasance kullum ina neman wani abu da zai gamsar da ni, ina ta nema ba kakkautawa, amma koyaushe akwai wani abu da ya face. Da can ina da tsananin kishirwa, amma mutumin nan a bakin rijiya ya shayar da kishirwata.”

Yaya labarinka? Kana da asirai masu radadi, bakin ciki da aka boye, mafarkai da ba su cika ba, raunuka masu zurfi da suka yi nauyi sosai a dauka? Yesu yana zuwa neman kowane dayanmu ba domin ya hukunta mu ba amma domin ya ba mu ruwan rai, cikas zuciya da kowannenmu yake marmari.

Idan muka juyo gare shi, mu ma za mu iya cewa, “Mutumin nan a bakin rijiya ya shayar da kishirwata.”

Dan dakata ka karanta labarin yadda Yohanna, daya daga cikin almajiran Yesu, ya ba da shi.

“[Yesu] ya bar Yahudiya, ya kuma sake nufin Galili. Kuma dole sai ya bi ta Samariya. Sai ya zo wani gari na Samariya da ake kira Sikar, kusa da gonar da Yakubu ya ba wa dānsa Yusuf.”

Rijiyar Yakubu tana wurin; sai Yesu, saboda gajiya tafiya, ya zauna kusa da rijiyar. Wurin kuwa kusan ƙarfe shida na rana ne.

Sai wata mata Bamaraniya ta zo dēbo ruwa. Yesu ya ce mata, “Ki ba ni ruwa in sha.” (Gama almajiransa sun shiga cikin gari su sayo abinci.) Sai matar Bamaraniya ta ce masa, “Yaya za ka yi, kai da kake Ba Yahudi, ka nemi ruwa a wurina, mace Bamaraniya?” (Gama Yahudawa ba sa huldā da Samariyawa.)

Yesu ya amsa ya ce mata, “Da kin san kyautar Allah, da kuma wanda yake ce miki, ‘Ki ba ni ruwa in sha,’ da kin roƙe shi, shi kuwa zai ba ki ruwan rai.”

Sai matar ta ce masa, “Ya shugaba, ba ka da abin ɗebo ruwa, rijiya kuwa mai zurfi ce. To, ina za ka samo wannan ruwan rai? Ko kai ka fi mahaifinmu Yakubu, wanda ya ba mu rijiya, shi ma ya sha daga gare ta, haka ɗansa da dabbobinsa?”

Yesu ya ce mata, “Kowa da ya sha wannan ruwan, zai kara jin kishirwa. Amma duk wanda ya sha ruwan da zan ba shi, ba zai kara jin kishirwa ba har abada. Ruwan da zan ba shi zai zama a cikinsa kamar maɓuɓɓugan ruwa, yana toshewa zuwa rai madawwami.”

Sai matar ta ce masa, “Ya shugaba, ka ba ni wannan ruwa, domin kada in kara jin kishirwa, ko kuma in riƙa zuwa nan in ɗebo ruwa.”

Yesu ya ce mata, “Je ki kira mijinki, ki zo nan.” Sai matar ta amsa ta ce, “Ban da miji.” Yesu ya ce mata, “Kin yi gaskiya da kin ce, ‘Ban da miji’; gama kin taɓa yin aure da maza biyar, wanda kike tare da shi yanzu ba mijinki ba ne. Wannan da kika faɗa gaskiya ne.”

Sai matar ta ce masa, “Ya shugaba, ina ganin annabi ne kai. Kakanninmu sun yi sujada a

wannan dutse, amma ku kuna cewa a Urushalima ne wurin da ake so mutane su yi sujada.”

Yesu ya ce mata, “Mata, ki gaskata ni, lokaci yana zuwa, ba a wannan dutse, ba kuma a Urushalima za ku yi sujada ga Uba ba. Ku kuna yin sujada ga abin da ba ku sani ba; amma mu muna yin sujada ga abin da muka sani, gama ceto daga Yahudawa yake. Amma lokaci yana zuwa, ya kuma iso yanzu, sa’ad da masu sujada na gaskiya za su yi sujada ga Uba cikin Ruhu da gaskiya, gama Uba yana neman irin waɗannan masu sujada gare shi. Allah Ruhu ne, kuma waɗanda suke yi masa sujada dole ne su yi cikin Ruhu da gaskiya.”

Matar ta ce masa, “Na sani cewa Almasihu yana zuwa (wanda ake kira Kristi). Lokacin da ya zo, zai gaya mana kome.”

Yesu ya ce mata, “Ni ne wanda nake magana da ke.”

A daidai lokacin nan almajiransa suka dawo. Suka yi mamaki cewa yana magana da wata mace, amma babu wanda ya ce, “Me kike nema?” ko, “Me ya sa kake magana da ita?” Sai matar ta bar tulu dinta ta tafi cikin

gari ta ce wa mutanen, “Ku zo ku ga wani mutum da ya gaya mini duk abin da na taba yi. Ko shi ne Kristi?” Sai suka fito daga cikin garin suka zo wurinsa.

Mutane da yawa na Samariya daga wannan gari sun gaskata da shi saboda shaidar matar, “Ya gaya mini duk abin da na taba yi.” Saboda haka sa’ad da Samariyawa suka zo wurinsa, suka roke shi ya zauna tare da su, sai ya zauna can kwana biyu. Kuma da yawa sun kara gaskata saboda maganarsa.

Suka ce wa matar, “Ba saboda abin da kika faɗa kawai muke gaskata ba, amma yanzu mun ji da kunnuwanmu, kuma mun sani cewa wannan shi ne Mai Ceton duniya hakika.”

YAHAYA SURA 4, AYA 3–30, DA 39–42

2

Shekaru kaɗan da suka wuce, wani labari a cikin Wall Street Journal ya binciki juyin juya halin da ke faruwa a fannin fasaha, musamman game da na'urorin zamani. Labarin ya kasance mai taken “Shin Fasaha Mai Hankali na Sa Mu Yi Wawa,” kuma ya duba yadda abubuwa na yau da kullum daga motoci zuwa kwandunan shara zuwa tukwanen shayi za su iya magana da mu har ma su rinjayi halayenmu.

Akwai injin wanki wanda ke gargadi mai shi, “Yawan amfani da ruwan ku ya yi yawa. Za ku iya yin kwanaki biyu tsakanin wanki?” Ko kuma na'urar duma abinci: “ta duma abinci? Hakika? Ba ku yi tunanin cewa ya kamata ku rage cin abinci mai darbi ba?” Ko ma kwandon shara a cikin kicin yana zargi: “Na ga ba ku raba filastik da karfe ba. Ba mu taɓa yin wannan magana ba kafin?” Kuma akwai sikeli na bandaki: “Wannan fam guda

goma ne da kuka kara a wannan shekara. Na shirya muku lokaci tare da mai horarwa.”

Ba a nufin labarin ya kasance mai ban dariya ba. Yana da mahimmanci mai nauyi. Ya ambaci kwararrun masu kasuwanci kamar CFO na Google, wanda ya bayyana yadda masana kimiyyar kwamfuta na Google suke kallon duniya a matsayin “wuri da ya lalace gaba ɗaya.”¹

Wannan jimla ta tsaya a raina sosai. Wuri da ya lalace gaba ɗaya.

Hakika muna rayuwa a cikin duniya da ta lalace. Muna ganin gidaje da suka lalace, zukata da suka karye, da mafarkai da suka rushe. Wataƙila kai ma kana cikin hakan a yanzu. Wataƙila akwai wasu sassa na rayuwarka da ke buƙatar gyara, inda sassa da suka karye suke buƙatar a gyara.

Hakan lalle ya faru ga wani mutum da Yesu ya haɗu da shi. Tattaunawar canza rayuwa ta biyu tana da mutum mu kira shi

¹ 1 Patrick Pichette, quoted in Evgeny Morozov, “Is Smart Making Us Dumb?,” Wall Street Journal, February 23, 2013.

Saminu. Ya kasance mai shanyewa. Ba a gaya mana yadda hakan ya faru ba. Duk abin da ya faru, Dole ne Siman ya dogara da wasu mutane don komai abokai da suke shirye su dāuke shi a kowane lokaci akan tabarma. Babu kujerun guragu, babu tallafi kuma babu 'yanci. Ya karye sosai.

Abokan Siman sun ji labarin wani mai warkarwa kuma sun yi tunanin su je su gani. Bayan duk, ba su da abin da za su rasa. Ka yi tunanin yanayin: Sun isa gidan, amma cike da hargitsi. Mutane a ko'ina. Cikin gida cike, kuma a waje ba ya fi kyau ba. Ba ma samun damar jin abin da mai warkarwa ke fada daga kofar.

Amma abokan Siman sun kai shi har wannan nesa kuma sun dage sosai. Daya daga cikinsu ya kalle sama ya hango matakalar da ke kaiwa rufin bene. Wani tunani ya bayyana a tunani mai ban tsoro kuma mai dan tsauri. “Mu kai shi sama,” wani ya yi shiru. Ba da jima'a ba, suna dāukar Siman sama ta matakalar, suna shan wahala sosai. Sai suna tonon. Yatsu suna goge laka busasshiyar, suna

ja rassan itatuwa da ciyayi. Kananan bangaror-
in rufin suna fadowa, suna sauka a kan taron
mutane da suka yi mamaki a kasa. Yashi a
ko'ina. Mamaki da rudani. Ramin yana kara
fadi. A hankali, cikin kulawa, suna sauke
Siman zuwa kasa. A gaban Yesu kai tsaye.

Dakin ya tsaya cik. Abokan suna kallo
daga sama, suna jiran mu'ujiza. Siman yana
jiran. Tarin mutane suna jiran.

A karshe, Yesu ya yi magana: “Yaro,
zunubanka an gafarta maka.”

Maganganu suka bazu a cikin dakin. Me
Yesu yake nufi? Ba daidai ba ne! Rashin
tausayawa da rashin dacewa!

Babu wani abu da ya nuna cewa Siman
yana da zunubi na musamman da ya kamata a
gafarta masa. Abin da Siman yake fata shi ne
Yesu ya warkar da kafafunsa amma Yesu
yana da wani abu mafi girma a zuciya. Bai yi
sakaci da yanayin jikinsa ba, amma yana son
ya warkar da zuciyar Siman.

Za ka yi tsammani cewa shugabannin ad-
dini za su yi farin ciki cewa zunuban wannan
mutumin za a gafarta. Amma akasin haka ne

ya faru. Fuska ta ɓaci. Suka fara sukar sa da yin tambayoyi.

Maganganunsu suka rikide zuwa tuhume-tuhume. “Allah kaɗai ne zai iya gafarta zunubi,” suka ce.

A kan wannan magana kuwa suna da gaskiya. Allah kaɗai ne zai iya gafarta zunubi. Amma sai suka zargi Yesu da yin ba’a ga Allah da yin magana da ta sabawa Allah. A ganinsu, shi kawai ɗan maƙera ne daga Galiliya, yana yin iƙirarin da Allah kaɗai zai iya yi.

Yesu ya san tunaninsu, sai ya juyo gare su.

“Ku gaya mini,” in ji shi, “wacece ta fi sauƙi? In ce wa wannan mutumin, ‘An gafarta maka zunubanka,’ ko in ce, ‘Tashi ka yi tafiya’?”

Tabbas, abu ne mai sauƙi a faɗi, “An gafarta maka zunubanka.” Zancen baka ne kawai. Ba wanda zai iya tabbatar da gaskiyar hakan ko akasin sa. Amma idan ka ce wa gurgu ya tashi ya yi tafiya, kowa zai san nan take idan kana da ikon tabbatar da maganarka.

“Saboda haka,” Yesu ya ci gaba, “domin ku sani wanene ni da kuma cewa gaskiya

nake faɗa, zan ce haka: Tashi ka ɗauki shimfidarka ka yi tafiya.” A zahiri, ya ce fiye da haka: “Domin ku sani cewa ina da ikon gafarta zunubi... Tashi. Dauki shimfarka ka koma gidanka.”

Na ɗan lokaci, shiru ya mamaye wurin. Sai ga motsi. Karfi ya zubo cikin kafafun Siman. Ya tashi tsaye. Numfashi ya bace daga cikin taron. Siman ya sunkuya, ya ɗauki shimfarsa, ya yi tafiya. Ya yi tafiya!

Ba girman kai ba ne ga Yesu ya ce yana iya gafarta zunubi. Ba karya ba ce ko ikirarin banza. Yesu ya san cewa Shi ne Allah Maɗaukaki mai ikon gafarta zunubi.

Yesu ya ce, “Kawai dawo wa mutum da kafafunsa? Zan iya yin abu mafi girma da haka. Zan ba shi wani abu mafi girma. Zan ba shi mafi girman kyauta. Zan gafarta masa zunubansa. Domin ko da ya yi tafiya duk tsawon rayuwarsa amma ya shiga madawwama ba tare da gafara ba, har yanzu zai halaka har abada.”

Me Siman ya yi a gaba? Wannan tunanina ne kawai, amma ina iya hasashe cewa ya tafi

gida. Wane abin mamaki ne hakan zai kansance! Dansa yana taga, idanu a bude: “Kai! Na ga Baba. Yana tahowa ta hanya.”

“Da abokansa ne?” mahaifiyarsa ta tambaya.

“A’a... Shi kadai.”

“Wannan ba zai yiwu ba. Ba ya iya tafiya.”

“Amma yana yi!”

Sai ga shi tsaye a kofar gida. Matarsa ta tsaya cak cikin mamaki. “Me ya same ka haka?”

Ya yi murmushi. “Na haɗu da Yesu. Na yi tunanin zan samu kafafuna su dawo. Amma na sami wani abu mafi girma. Ya gafarta mini zunubaina.”

Wani lokaci muna dauka cewa idan muka iya gyara abu daya ko biyu a rayuwarmu, komai zai yi kyau. Wata aikin yi mafi kyau. Karfin dangantaka. Karin kuɗi. Karin lokaci. Rage damuwa.

Muna ta bin mafita, muna fata za su iya rufe wasu daga cikin barnar da ke cikin rayuwa. Fasaha na iya taimaka, taimakon kai

na iya zama da amfani, ilimi babban abu ne amma babu dayansu da zai iya canza zuciya.

Idan mun tambayi Siman, shekaru da dama bayan haka, abin da ya fi muhimmanci a wancan rana, mai yiwuwa ya ce, “Na bi abokaina zuwa gidan nan, ina fatan kafafuna za su warke. Wannan shi ne burina sama da komai na iya tafiya har karshen rayuwata, na samu aiki, na kula da iyalina.”

Ina iya hango shi yana dan tsaya. “Amma ya ba ni wani abu mafi girma. Abin banmaki ne. Ya gafarta mini zunubaina, ya bude mini kofa zuwa ga alaƙa da Allah. Mutumin da ke cikin gidan ya warkar da ni har abada.”

Dauki dan lokaci ka karanta labarin kamar yadda Markus, ɗaya daga farkon mabiyar Yesu, ya bayar.

Da [Yesu] ya dawo Kafarnahum bayan wasu kwanaki, aka ji labari cewa yana cikin gida. Jama'a da yawa suka taru, har ba a sami gurbi ba, ko a bakin kofa ma. Ya kuma kausance yana wa'azin Maganar gare su. Sai

suka zo da wani gurgu da mutane huɗu ke ɗauke da shi. Da ba su sami damar kusantarsa ba saboda taron, sai suka balle rufin da yake a kai, suka buɗe, sannan suka sauke gadon da gurgun yake kwance a kai.

Da Yesu ya ga bangaskiyarsu, sai ya ce wa gurgun, “Dana, an gafarta maka zunubanka.” Amma wasu daga cikin malaman Attaura suna zaune a wurin suna tambayar a zukatansu, “Me ya sa wannan mutumin yake magana haka? Rantsewa ne! Wanene zai iya gafarta zunubi sai Allah kaɗai?”

Nan take Yesu, da ya gane a ruhunsa cewa suna tambaya haka a cikin zukatansu, sai ya ce musu, “Me ya sa kuke tunani irin waɗannan abubuwa a zukatanku? Wanne ne mafi sauƙi, a ce wa gurgu, ‘An gafarta maka zunubanka,’ ko kuma a ce, ‘Tashi, ɗauki gadonka ka yi tafiya’? Amma domin ku sani cewa Dan Mutum yana da iko a duniya don ya gafarta zunubai” sai ya ce wa gurgun “Ina gaya maka, tashi, ɗauki gadonka, ka tafi gidanka.”

Sai ya tashi nan da nan, ya ɗauki gadonsa, ya fita a gaban kowa. Duk suka yi mamaki,

suka ɗaukaka Allah, suna cewa, “Ba mu taɓa ganin irin wannan ba!”

MARKUS SURA 2, AYOYI 1–12

3

Wani kiran waya ya shigo ofishin coci. Wani mutum yana neman a gaggauta ziyara. An shirya kai shi asibiti domin ayi masa aiki a zuciya, yana kuma so ya yi magana da fasto kafin a kai shi. Abokin fasto ya tafi gidan mutumin. Da aka bude kofar, aka ga hargitsi da rikicewa kwarai tattalin jaridu da mujallu, kwalaben giya a ko'ina da ashtray din da suka cika da taba.

Mutumin wanda yake cikin karshen shekarunsa sittin ya zauna a kujerar roba da ya ragu. Jikinsa ya nuna alamar shan wahala na shekaru da yawa kafafunsa sun kumbura, sun dusashe launi, gashinsa ba a gyara ba, tufafinsa kuma suna da datti. Ya bayyana cewa ko da yake an haife shi cikin Kiristanci, ya bar bangaskiyarsa ya kuma shafe rayuwarsa da caca da shan giya. Amma zaben da ya yi sun kama shi. Zuciyarsa ta gaza, kuma an shirya yi masa dashen zuciya a makon nan mai zuwa.

Ya yi ta tambayar ko yana yiwuwa mutum irin shi ya iya daidaita da Allah bayan ya bata rayuwarsa haka. Abokin fasto na ya buɗe Littafi Mai Tsarki ya kuma ba shi labarin wani mutum da ya yi irin waɗannan tambayoyi a lokacin matsalar rayuwa. Wani mutum da shima ya yi munanan zaɓe, yanzu kuma yana shan sakamakon.

Wannan mutumin kuwa ya fada cikin aikata manyan laifuka. An yanke masa hukuncin kisa ta hanyar gicciye wata hanya mai tsanani fiye da kowace irin azaba. A nan yake rataye a kan giciye. A kusa da shi, wani ɗan fashi ma yana fuskantar wannan hukunci iri ɗaya. A tsakiyarsu kuwa akwai mutum na uku Yesu Banazare. A sama da kansa, wani ya danna wata alama da aka yi da hannu: “Wannan ne Sarkin Yahudawa.”

Sojoji da mutane suna tsaye a kusa wasu suna yi masa ba’a, wasu kuma shiru. A cikin azaba, ɗan fashin na biyu ya yi wa Yesu ba’a cikin fushi: “Kai ba Almasihu ba ne? Me ya sa ba ka cece kanka da mu ba?”

Amma ɗan fashin na farko ya yi magana a hankali, kamar muryarsa na shirin karewa: “Ba ka jin tsoron Allah? Mu biyun nan mun cancanci wannan mu masu laifi ne. Amma wannan mutum bai yi wani laifi ba.”

Ya juya fuskarsa kadan, ya ce wa Yesu: “Ka tuna da ni sa’ad da ka shiga cikin mulkinka.”

Sai Yesu ya amsa masa kai tsaye: “Gaskiya nake gaya maka, yau za ka kasance tare da ni a Aljanna.”

Na kan yi tunani akai-akai a kan wannan barawon da aka gicciye bari mu ce sunansa Ra’ubainu. Ina fatan cewa wata rana a sama zan sadu da shi, in ce masa, “Ra’ubainu, ta yaya aka yi? Domin ba ka sami damar zuwa karatun Littafi Mai Tsarki ba. Ba ka yi baftisma ba. Ba ka san komai game da zama memban coci ba. Amma duk da haka Yesu ya yi maka alkawarin Aljanna. Ka yi nasara! Ta yaya hakan ya faru?”

Na kan yi tunanin yadda zai shiga cikin ɗaukakar sama cikin rawar jiki, har yanzu cikin mamaki amma ya sami ‘yanci daga az-

abar mintocin karshe a duniya. Ya daga kafa cikin rashin tabbas, ba tare da kusoshi sun hana shi ba, jikinsa ya zama cikakke, amma zuciyarsa har yanzu tana bin wannan sabon gaskiya. Sai wata halitta mai girma ta iso, idanunsa masu kaifi amma cike da alheri.

“Me kake yi a nan?” mala’ikan ya tabaye shi.

Ra’ubainu ya kalli kewayen wurin cikin tsoro. Rikicewa ta bayyana a fuskarsa. Jikinsa ya yi tsayin-daka, ya yi shiri idan wani zai kama shi ya fitar da shi daga wannan wuri mai daraja.

“Meye kake yi a nan?” mala’ikan ya maimaita.

“Ni ban sani ba,” in ji Ra’ubainu.

Mala’ikan ya dan daure fuska. “Me kake nufi da cewa ba ka sani ba?”

“Na nufi... ban sani ba.” Murya ta soma rawa. Me zai ce? Ba shi da abin bayarwa. Babu jerin kyawawan ayyuka, babu manyan ayyukan bangaskiya.

“Ina ganin da alama sai na kira shugabanmu,” in ji mala’ikan. Ya kira wani babban

halitta, wanda girmansa ya bayyana da iko. “Mun sami wani sabo,” in ji mala’ikan.

Babban mala’ikan ya gyada kai. “To shikenan. Mu fara duba jerin tambayoyinmu. Da farko, kana da tabbaci a kan koyarwar bayyana adalci ta wurin bangaskiya?”

Mutumin ya sosa kansa. “Koyarwar menene? Ban taɓa jin wannan a rayuwata ba.”

Fiffiken mala’ikan ya motsa da ɗan ɗaci, amma ya ci gaba da haƙuri. “To babu matsala. Yaya game da baftisma? Yaushe da kuma ta wace hanya aka yi maka baftisma?”

Ra’ubainu ya motsa cikin rashin jin daɗi. “Ba a yi mini ba.”

Sai shiru ya ɗauki wuri. Shiru mai tsawo. Mala’ikun suka kalli juna. A ƙarshe, babban mala’ikan ya tambaya: “Idan haka ne, me ya sa kake a nan?”

Fuskar Ra’ubainu ta yi laushi, kamar yana tuna wani abu mai girma fiye da abin da kalmomi za su iya bayyana. Murya tasa yanzu ta yi kwanciyar hankali da ƙarfi: “Mutumin da ke a kan gicciyen da ke a tsakiya ya ce zan iya zuwa.”

Mutumin da ke a kan gicciyen da ke a tsakiya ya ce zan iya zuwa.

Kuma wannan shi ne asalin magana, ko ba haka ba? Wannan shi ne gaskiyar banmamaki wadda ta karya tsammanin addini a wancan lokaci kuma har yanzu tana karya su a yau. Ra'ubainu bai sami lokaci don halartar karatun Littafi Mai Tsarki ba, ko zuwa coci domin yin baftisma, ko bayar da kudi ga marayu. Bai sami lokaci don yin dukkan abubuwan da mutane suke danganta da zama mai addini ba. Amma duk da haka Yesu ya yi masa alkawarin wurin zama a sama.

Babu gwajin tauhidi. Babu nasarorin addini. Domin sama ba a saye ko a nema ba. Kyauta ce. Alheri ne tsantsa daga farko har karshe ba tare da tacewa ba, ba tare da cancanta ba, an bayar kyauta.

Karshen ɗan fashin nan ɗaya kuwa ya yi kama da mutane da yawa a yau: “Idan ka fitar da ni daga wannan matsalar, zan gaskata da kai. Yi wani abu a gare ni, Yesu. Na cancanta. Ni ba mugun mutum ba ne.”

Wane bambanci tsakanin wannan da rokon tawali’u, “Ka tuna da ni, Yesu.”

Akwai tsohuwar waƙar bishara da ta bayyana wannan sosai mai suna “Dutse na Zamani”:

Babu kome a hannuwana da zan kawo;
Sai dai in riƙe gicciyarka;
Tsirara na zo wurinka don tufafi;
Marar ƙarfi na dubi gare ka don alheri.²

Dan fashin farko ya san cewa ba shi da kome da zai bayar. Ya san cewa bai cancanci kome ba, kuma akan wannan tushen ne ya yi rokonsa ga Yesu. Wata hanya, ya gane gaskiyar kalmomin da aka nalla da izgili a kan Yesu: “Wannan shi ne Sarkin Yahudawa.” Ya san cewa sarki dole ne ya mallaki mulki. Ya fahimci cewa Yesu yana da iko don yin masa alkawarin wurin zama a sama.

Yaya wannan ke aiki? Me yasa Yesu yake da ikon yanke shawarar wanene zai samu

² Augustus Montague Toplady, “Rock of Ages” (1776).

wurin zama a sama? A zuciyar bangaskiyar Kirista akwai wannan cinikin banmamaki: Yesu, ɗan Allah mara zunubi, ya ɗauki hukuncin da ya kamata mu sha ne ya ɗauka, domin mu sami gafara da ba za mu taɓa iya samu da ƙoƙarinmu ba.

Wani babban mawaƙin waƙar bishara ya bayyana hakan haka:

Saboda Mai Ceton mara zunubi ya mutu,
Ruhuna mai zunubi an ƙididdige shi da ‘yanci,
Gama Allah Mai adalci ya gamsu
Da ya dubi gare shi ya gafarta mini.³

Wataƙila ka taɓa jin wannan tambayar sananniya: “Ka ɗauka cewa za ka mutu daren yau, ka tsaya gaban Allah, ya kuma ce maka, ‘Me ya sa zan bari ka shiga cikin samana?’ Me za ka ce?”

Idan kai ko ni muka amsa a cikin mutum na farko “Saboda na yi haka...”, nan da nan mun yi kuskure. “Saboda na yi imani, saboda na yi

³ Charitie Lees Bancroft, “Before the Throne of God Above” (1863).

bangaskiya, saboda na yi addu'a, saboda ni mutum mai kyau ne, saboda ni wannan, saboda na yi wancan..." Amsar da ta dace kawai ita ce a cikin mutum na uku: "Saboda shi...", "Saboda Yesu...", "Saboda ya ce zan iya zuwa. Mutumin a kan gicciye na tsakiya ya ce zan iya zuwa. Ya mutu a gicciye a madadina."

Da yawa daga cikinmu muna tunanin cewa za mu iya juya zuwa ga Allah a lokacin mutuwar mu idan ba mu yi hakan ba a baya. Wannan zai ba mu damar mu more rayuwa yanzu, sannan mu tuba daga bayadaidai a kan lokaci, cikin hutu.

Amma gaskiyar magana ita ce, tuba a lokacin mutuwa shi ne ainihin abin da ya faru da wannan marar lafiya da aka yi masa aikin zuciya cikin tsoro. Ba da dadewa ba bayan abokina fasto ya bar shi, mutumin ya maimaita kalmomin barawon da aka rataye kusa da Yesu, ya yi addu'a yana cewa: "Yesu, ka tuna da ni sa'ad da ka shiga cikin Aljannarka."

Lallai wannan addu'a ce ta karshe ya rasu a kan teburin tiyata yayin aikin. Amma ya

ɗauki wannan matakin mai muhimmanci matakin da ya tsara dawwamarsa. Ya ce wa Yesu: “Ka tuna da ni sa’ad da ka zo cikin mulkinka.”

Amma babu ɗāyanmu da zai iya tabbatar da cewa za mu sami lokaci ko nutsuwar hankali mu yanke shawarar ƙarshe kamar wannan mutumin. Lokaci mafi kyau da ya dace da mu ɗauki wannan mataki shi ne yanzu.

Saboda haka, idan ka tsaya gaban Allah a ƙarshen rayuwarka, me za ka amsa masa idan ya tambaye ka: “Me ya sa zan bari ka shiga cikin samana?” Za ka fara jera abubuwan da ka yi, kana fatan za su isa? “Saboda ni...”

Ko kuwa za ka ce kawai: “Mutumin da yake a tsakiyar giciye ya ce in zo”?

Wani mai zane-zane ɗan Faransa, wato Paul Gauguin, ya kasance babban mai zane ko da yake mutuncinsa ya lalace sakamakon halayensa da rayuwa. Babban zanensa yana ajiye a gidan ajiyar kayan tarihi da zane-zane masu kyau na Boston Museum of Fine Arts, a garin Massachusetts. Abin mamaki ga ayyukansa,

shine a wani zanensa ya rubuta tambayoyi uku
daga saman gefen zanen cewa:

Daga ina muka fito?

Mu su wenene?

Ina kuma zamu?

Gauguin bai samu amsar wadannan tambayoyin ba. Amma mu, muna da ita. Mutumin da yake a tsakiyar giciye yana ba mu amsa. Yana ba mu gafara. Yana ba mu bege, ma'ana, da kuma alkawarin rayuwa tare da shi har abada.

Dauki lokaci ka karanta wannan labari kamar yadda Luka, daya daga cikin almajiran Yesu na farko, ya rubuta.

“Daya daga cikin barayin da aka gicciye yana zagin [Yesu], yana cewa, ‘Kai ba Ka Kristi ba ne? Ka cece kanka da mu!’ Amma dayan ya tsawata masa, yana cewa, ‘Shin, ba ka jin tsoron Allah ba, alhali kai ma farkashin wannan hukunci ne? Mu kuwa da

gaskiya, domin muna karɓar sakamakon abin da hannayenmu suka aikata; amma wannan Mutum bai aikata wani abu ba da bai dace ba.’ Sai ya ce, ‘Yesu, ka tuna da ni lokacin da za Ka shigo cikin mulkinka.’ Sai Yesu ya ce masa, ‘Gaskiya nake gaya maka, yau za ka kasance tare da ni a Aljanna.’”

LUKA SURA 23 AYA 39–43

4

“Mutumin da ke bakin rijiyar ya shayar da kishirwata.”

“Mutumin da ke cikin gida ya warkar da ni har abada.”

“Mutumin da ke kan gicciyen da ke a tsakiya ya ce zan iya zuwa.”

Matar Samariya ta gano cewa Yesu shi ne wanda ke ba da cikakkar gamsuwa. Mutumin da ya shanye (nakasasshe) ya gano cewa Yesu na iya gafarta zunubi. Barawon da aka gicciye ya gane cewa Yesu yana iya yi masa alkawarin samun wuri a cikin aljannar Allah har abada.

Yesu yana yi maka da ni wadannan tayin.. Ana iya shayar da kishirwarka. Za a iya warkar da kai. Za ka iya zuwa.

Amma ina so in gargade ka: Zuwa wurin Yesu da bin shi ba wani hanya ce ta gaggawa da za ta tabbatar maka da rayuwar sauƙi a wannan duniya ba. Wani shahararren marubuci ɗan ƙasar Biritaniya mai suna C. T.

Studd ya rubuta: “Idan Yesu Kristi Allah ne ya kuma mutu domina, to babu wani hadaya da ta yi yawa da zan iya yi dominsa.”⁴ Ya san cewa dukkan kyaututtuka da jin dadin da wannan duniya za ta iya bayarwa suna da sauƙi idan aka kwatanta da rayuwa tare da Kristi yanzu da kuma har abada.

Idan ka lissafa farashin, kuma ba za ka iya kin wannan kyautar da Allah yake bayarwa ba, zaka iya amsa gayyatar Yesu yanzu ta hanyar yin addu’a kamar wadda ke kasa. Addu’ar tana cikin mataƙai uku masu sauƙi kamar haka: Ka Yarda, Ka Yi imani, Ka Zo.

Ubangiji Uba na sama, na gode maka domin kai ne wannan Allahn mai alheri da ƙauna wanda ya aiko da Danka, Yesu, domin mutane irin wannan matar Samariya, wannan marar lafiya, da wannan barawon da aka gicciye su san ka. Saboda ka bayyana ƙaunarka da alherinka gare ni a cikin Danka, har ma ni ma zan

⁴ Norman P. Grubb, *C. T. Studd: Athlete and Pioneer* (Harrisburg, PA: Evangelical Press, 1933), p. 145.

iya saninka. Na gode maka domin wannan kyauta. Ko da na juya baya gare ka, ban kuma nuna sha'awa ba, yanzu na san zan iya juyawa na ruga cikin hannuwanka masu aminci.”

Na yarda cewa na dade ina neman am-soshi da cिकar rai a wuraren da ba su dake ba. Na san ban taɓa kaunarka da dukan zu-ciyata, rai na, hankalina, da karfina ba. Na san ina bukar kaunarka da gafararka. Na juya daga kuskuren da nake yi. Na gode maka domin zan iya juyowa gare ka da amincewa irin ta yaro, kamar yadda zan sha ruwa. Ubangiji, ka ba ni damar dandana in kuma gani cewa kai mai kyau ne.

Na yi imani cewa Yesu zai iya warkar da ni har abada. Na yi imani cewa shi ne Danka, cewa ya mutu a kan gicciye domin zunubaina, ya tashi daga matattu, kuma yana rayuwa a yau cikin daukaka. Akwai abubuwa da dama da ban san su ko fahimci su ba tukuna, amma na yi imani da kai, kuma na dora amincewata gare ka. Na

gode maka domin kai ka san bukatata mafi zurfi, kuma kana gafarta zunubaina.

Ubangiji Uba na sama, ina so in shiga cikin mulkinka. Ina so in juya gare ka yau, ina so Yesu ya zama Ubangiji a rayuwata. Na zo gare ka da kishirwa ga kasancewar-ka, jagorancinka, da ikon canza rayuwa na Ruhu Mai Tsarki. Na gode maka domin ka ce zan iya zuwa.

A cikin sunan Yesu. Amin.

Idan ka yi wannan addu'ar, ko kuma kana so ka kara sani game da bin Yesu, ina karfafa ka ka karanta labaran shaidun idanu game da Yesu a cikin Littafi Mai Tsarki. Za ka same su a farkon Sabon Alkawari: Matiyu, Markus, Luka, da Yohanna. Za ka iya tambayar mutumin da ya ba ka wannan littafi mai yiwuwa zai yi farin cikin ba ka Littafi Mai Tsarki.

Ina kuma karfafa ka ka nemi **coci** da za ka rika halarta. Idan ba ka san inda za ka fara ba, ka nemi wadda take daukar lokaci tana kanta da koyar da Littafi Mai Tsarki.

TRUTHFORLIFE®

Truth For Life shi ne aikin koyar da Littafi Mai Tsarki na Alistair Begg. Manufar Truth For Life ita ce koyar da Littafi Mai Tsarki da bayyana shi cikin sauƙi da dacewa, domin waƙanda ba su gaskata ba su yarda, masu bi kuma su sami ƙarfi, Ikkilisiyun gida-gida su ƙarfafa.

ALISTAIR BEGG

Alistair Begg shi ne malamin Littafi Mai Tsarki a Truth For Life, wani shirin yau da kullum da ake saurare a duk duniya ta rediyo, podcast, YouTube, da kuma a yanar gizo a truthforlife.org. Tun daga kaddamar da shi a 1995, Truth For Life ya rika kawo koyarwa daga wa'azin Alistair a Parkside Church, inda ya yi hidi-ma a matsayin babban fasto daga 1983–2025. Alistair sanannen murya ne a ilimin Littafi Mai Tsarki, kuma yakan yi jawabi a tarurruka a duk faɗin duniya, yana ƙarfafa fastoci da shugabannin coci su rika yin wa'azi da aminci ga Bishara. Shi marubucin littattafai da yawa ne, kuma da dama daga cikinsu an fassara su zuwa harsuna daban-daban, kuma ana iya samunsu a truthforlife.org/translation.

